Euskal Herriko Ahotsak

ahotsak.com

Juanita Esturo Orue

Muxika, Bizkaia
(1924-2024)

Aurkibidea

Biografia

1924ko abenduaren 27an jaio zen Gorozikako Urebarro baserrian eta bertan bizi izan da beti. Urebarro berez Zornotzako herriko lurretan dago, nahiz eta auzo bereko etxeak Gorozika (gaur egun Muxika) izan eta elizaz ere Gorozika izan. Beraz, udaletxez Amorebieta-Etxano da, baina Juanitak bere burua gorozikartzat du, bertan egin baitu bizimodua. Bizpahiru herriren arteko bidean dagoenez antzina estraperlo-etxea zen. Aita ere bertakoa zuen eta ama Arratiako San Kristobaleko Suña baserrikoa (Dima), hiru neba-arreba izan ziren. Gorozikako eskolan ibili zen eta umetatik hasi zen baserriko lanetan. Bere aita gaztetatik hasi zen Zugastieta auzoko Irurak bat zentralean beharrean eta handik Iberduerora pasatu zen; hori dela eta, bere aitak 15 urte zituenetik telefonoa zuten etxean. Gerratean, aitaren lana kontuan hartuz Larraskitura joan ziren, eta handik Gueñesera, Karrantzara, Santanderrera eta Torrelavegara. Bien bitartean, beraien baserria zaurituentzako botikin bezala erabilia izan zen. Beraien etxe ondoan jolas lekua eta bolo-jokoa zegoen eta txakolina egiten zuten. Muxikako Elizalde auzoko gizona izan zuen, Zugastietako tren-geltokiko arduraduna, eta lau seme-alaba izan zituzten.

Zintak

MUX-037

- **Proiektua**: Muxikako ahotsak
- **Elkarrizketatzailea(k)**: Goiria Mendiolea, Nerea
- **Data**: 2010-09-15

- **Iraupena**: 62 min
- **Euskarria**: Bideo digitala
- **Kodifikatzailea**: Goiria Mendiolea, Nerea
- **Transkribatzailea(k)**: Gisasola, Karmen

MUX-038

- **Proiektua**: Muxikako ahotsak
- **Elkarrizketatzailea(k)**: Goiria Mendiolea, Nerea
- **Data**: 2010-09-15
- **Iraupena**: 68 min
- **Euskarria**: Bideo digitala

MUX-039

- **Proiektua**: Muxikako ahotsak
- **Elkarrizketatzailea(k)**: Goiria Mendiolea, Nerea
- **Data**: 2010-09-15
- **Iraupena**: 38 min
- **Euskarria**: Bideo digitala

MUX-041

- **Proiektua**: Muxikako ahotsak
- **Elkarrizketatzailea(k)**: Goiria Mendiolea, Nerea
- **Data**: 2010-09-21
- **Iraupena**: 25 min
- **Euskarria**: Bideo digitala

Pasarteak

1. Aita Irurak-bateko behargina

- **Erref**: MUX-037/002
- **Iraupena**: 0:01:55. **Hasi**: 00:03:55. **Bukatu**: 00:05:50
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Lanbideak
- Familia eta harremanak » Lagunartea eta familia » Etxeko giroa

Laburpena:
Bere aitak Irurak-baten egiten zuen lan, Iberduero izango zenean. Gizonezkoen zein andrazkoen beharrak egiten zituen Juanitak. Beraiek 3.000 boltioko linea zuten etxean. Larraskituraino (Bilbo) joaten zen aitari laguntzera.

Transkripzioa
- Gero, mutil-biherrak ein biher izeten nittuzen; ze gu hiru aizta gintzezan. Ta nire aitte zan Iberdueroko enplieue. Beno orduen Irurak-bat. Hori zentrala, ez dakizu behekoa? Hori lehen Irurak-bat zan. Ta gero kanbixau eben Iberduerora. Ta nire aitte hamabost urtetik gehixau, biher ein eben ba, erretirue arte. Ta nik ba aitte juaten zan lez ta neu zerien, neuk ein biher izeten neban ganadu-biherra. Hamalau urterako e! Soloan garixek erain ta baf! Zenbat geuze. Ta aittegaz, harek hamen linea altie eukitzen gendun /eukittun/ guk. Hortik, Irurak-batetik Bilboraiño basorik baso liñea altie hiru mille boltiokoa. Ta aittek juen biher izeten eban errekorridue

eitten linea haretik. Ta igual ba denboraldi txarretan ta zerin-ta zeozer apurtute ba zerari, honeri, bidietan obreruek zerien ta igual, zeozer jeusi ta apurtu ta zerak-eta. Ni joaten nitzen aittegaz, hametik Larraskiture oiñez. Notak hartzen ba, zerak, Jesus, zelan esango dotsut? Landetan-ta ezer zertu badeue, alanbriek-eta ezer apurtu badeu arbolarik-eta ba, pageu eitten otsiezan Iberduerok propietarixuari. Ta haren propietarixuen notak hartzen ni aitteaz juaten nitzen. Sasoie orduen!

2. Eskolara eta gereziak ostutzera

- **Erref**: MUX-037/005
- **Iraupena**: 0:02:12. **Hasi**: 00:08:31. **Bukatu**: 00:10:43
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Ohiturak eta bizimodua » Hezkuntza » Eskola

Laburpena:
Gorozikako eskolara bazkari eta guzti joaten ziren. Gereziak ostu ostean maistrak zigortu egiten zituzten. Maistrak ondo gogor jotzen zien.

Transkripzioa
- Ta gero bittu ba, hamen gu eskolara hametik, pentseizu, joaten gintzezan geure bezkaritxue hartute egun guztireko Gorozikera. Ta kuadrillie joaten gintzezan. Hamen tunelien eoten zan ta eon zan etxetxu bet. Ta hor eoten zien beatzi, beatzi ala hamar? Ta hortxe bizi zien, gero! Ama handi bet euki eben, Maria; baia aitte, Pedro Txiki, juergiste bet, txikitxue. Ta harek be hametixik guaz jueten zien. Ta zemat biderrez: “badaroazue bezkarixe?” gure amak. “Ez Juana”. Ta zemat biderrez gure amak tortilletxue eindde ogi barruen sartute geuaz. Oin ez litzeke eingo holakorik. Ta gero Gorozikara joan han, ta bezkarixe jan biher izeten giñun, han jarritte-ta. Zelakuek umiek eitten dittuezan orduen sasoien! Kerixe sasoien-ta dana frutie etxien. Ta “Ene! Han goixen dau kerixe bat heldute. Honek bezkeitten dauezan arte, hantxe ein biher dogu /biou/guk, tripie bete biher dogu keixekin”-ta. Joan ta igual, zaratak atara-ta. Gero maistriai esan eta kastigaute. Zelako plametazakadoak eskuetan hartute. Ta oin joten dittuezelako be hasarre. Ta gu? Eskuek be igual handittute. Ta etxera etorri te isilik, amari ezin ezer esan; ostien beste palize bat. Gu honantza, hona, bakizu, Pagai ta Maria-ta be, horrek be lau aizte zien. Ta danok gintzezan edade bardiñek. Bakizu, hor beste etxe bi dauz hamen gora. Hor be bai. Hainbeste. Neska-mutil juntetan gintzezan honantza.

3. Umetako gaiztakeriak

- **Erref**: MUX-037/006
- **Iraupena**: 0:02:59. **Hasi**: 00:10:43. **Bukatu**: 00:13:42
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Familia eta harremanak » Lagunartea eta familia » Umetako kontuak
- Ohiturak eta bizimodua » Kontakizunak eta sinesmenak » Anekdotak, kontakizunak

Laburpena:
Eskolatik etxerako bidean, Urrieldutik pasatzerakoan, madariak ostu zituztenekoa kontatzen du. Etxe horretakoa neska zaharra zen eta beraietako baten "Neskazaharrak joaten dira" abestia kantatu zion. Maistrak bazkaldu barik zigortu zituen. Umetan beti aritzen ziren mutilekin borrokan. Egiarte baserriaren atzean batzen ziren.

Transkripzioa
- Ta beste bat be konteuko dotsut. Bagatoz hortik paseuetatik eta Goroziken, paseu honantza apurtxu bet ta pielako madarixek. Ta bizi zien han Urrieldun, Goroziketik han, Urrieldun zerien, neskazahar bat eta beno, matrimoniño edadeko bat orduen. Ta beste neskazahar bat euki eben Markiñetik etorritte, ba andrien aiztie. Berori gizona zan horkoa. Ta andrien aiztie-ta, gu haraxe ba madarixek hartzen ta gixajoa, edadekoa-ta zarataka handik goittik. Eta “handik ha etorri orduko guk boltsak beterik dekuz”. Ze bakizu boltsak lehen telaskotxuek eindde, geure bezkaritxue eroateko. “Ba guk beteko doguz /betekuz/”. “Ointxe noa neu eskillariaz”. Gizajue eskilleriaz etorri zanerako, gu hamen bestekaldien planteute madari jaten. Ta haren koiñetie, neskazahar batek, badiño: “Neuk esango dotset maistrieri ta ez daitx zer”-ta. Gero […], hamengo beheko neska batek, badiñotso kantaute: “Neskazaharrak joaten dia Madalenara, Madalenara , Madalenara,
santuari eskatzen nobio debana, nobio debana,
santuek esaten dotso: oin bapere ez, oin bapere ez,
zegaittik akordau ez ariñago”.
Ta ez dakit zelako kantak-eta. Badoa maistriana, esaten dotse maistrieri, egun osoa kastigeute, ez jan ez ezebe barik euki gaittuzen maistriek zu. Ta zelako palizie emonda!
- Hurrengoan be bardin egingo zenduen?
- Bardin-bardin, bardin-bardin. Ta beti mutillekin burruke. Pentseizu, Goroziketik etorten zien mutillek, hona Egixartera. Eonda zauz Egixarten? Felipen-ta etxien atzien eoten zan larrin bet, haraxe. Ez hasarretu ez ezer. Gorozikeko mutillek etorten zien, karterak itxi beheien, jo ta su burruke geuk. Ni ta hemen goixen beste Juanita bat, nire izendune? Guk haustu eitten genduzen danak. Hango orroiak, hango negarrak! Gorozikara joaten zien barriro. Baia gure sasoien jo! diferentie zan. Ni akordeten naz, Jesus!

4. Gerran etxetik alde egin behar

- **Erref**: MUX-037/008
- **Iraupena**: 0:04:15. **Hasi**: 00:15:20. **Bukatu**: 00:19:35
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Politika » Gerra zibila (1936-1939) » Ihes egin beharra

Laburpena:
Gerran, etxea utzi zuten ganadu eta guzti, eta Larraskitura joan ziren aitaren lana zela-eta. Handik Gueñesera joan ziren, gau bakar baterako. Gueñesen elizan pasa zuten gaua, batailoi bateko kideekin batera. Handik Karrantzara eta Santander aldera egin zuten alde. Azken bidaia horretan, tren bagoietan animaliak bezala joan zirela dio.

Transkripzioa
- Ze gu zerera joan gintzezan: lehenengo, Larraskiture; ze gure aitte bakizu, Iberduerok tiretuten euen, segun zelan datorren frentie, halan. Ta ba Larraskiture. Gero Larraskitutik be atara gaittuezan, Gueñesetik, ta Gueñesien ein geñun /einddun/ geu bet ein geñun /einddun/ Gueñesen. Ta ganadu ta guzti karroan. Ta nun lorik be ein ez, ezebez. Gaba ta gure amuma Arratixeko koittadie, gure amaren ama, gure aittek burdixen ganien eruan auen. Ze koltxoiek-eta danak eroan biher izen zittuzen-ta. Hantxe ganien. Gueñesera aillega gintzezan zu! Ta danak gaba izen arren, illuntzixen danak bentanetatik-eta urtenda. Ta gure amamak, saladie zan bere urtetxuk euki zittuen, baia: “Guretzat badeu posadarik?”, handik burdixen ganetik. Iñorik iñok usiñik be ez. “Hay posada pa nosotras?”. “Hamen, ez euskeraz ez erderaz dakixe iñok bez”. Gero, bakizu nun lo ein geñun /einddun/? Elizan. Elixa barrure sartute elizako atiek egon zien-ta. Ta gu han, elixan holan kontratxu baten gauzela, batailloa bat sartu jakun lo eitten elizara. Ta, bai ba, batailloi batek bakizu zenbat mutil eukitten euen? Ta gradien erdittik behera, esateko moduen, errekie. Txize eindde harek, errekie datorrela itturrixe handik. Eta gero hurrungo egunien jagi ta ixartzen gintzezan. Harek txahal bat hil euen ta pentseu eben eurek be, ba luzero egongo dizela han. Ta esan oskuen: “Bueno, goserik ez paseu. Geuk emongo dotsuau okelie, jaten nehikoa. Hau txahala danen arten be ezin geinke jan-eta”. Baia zer pasa jakien? Bezkerixe-armuzue ein euen ta esan otsien: “Bueno, tal frentera joan biher da”. Ta bertan okelie be itxi biher. Ta guri esan oskuen: “Bueno, oin hori zeuentzat geratzen da”. Bai, guk itxi ein biher izen giñun. Guk be aurrera. Ta Gueñesetik be Torrelavegara, ez Karrantzara. Ta gero Karrantzatik joan gara, egon gintzazan, ba han hillebete-edo ein gun. Ta han eon gaitzezan […en], Karrantzako mendiko kueba batera, abioiengaittik. Ta jentiek esaten oskun: “Ene! Zoratute zauzie. Horrek zer ein biher deue?”. “Zer ein biher deue? Ikusko dozue!” Bueno ba, han be, handik gero, gure aitteri ba Santanderrerantz esan otsien joateko. Bueno, joan gintzezan. Santanderrera bagoaz, aittek zerakin, ganaduekin ta gu trenien. Trenien barik, zeretan: kotxietan barik, bagoietan sartute. Animalixek bakizu zelan jueten dien? Halantxeik, bagoietan sartute. Ta klaro, Santanderrera aillega gintzezanien, abioie bat etorri jakun geure partetik. Bueno, geure partekue esango dotsut ba, faxistena barik, geurie bestie, geurie. Ta klaro, pañueluaz-ta guri ba kanpora urten gendunien trenetik, ba señaliek-eta emoten, ezta? Ba, guk ez dogu jakin. Ta han estaziñuen kontran, eurreratxuau eon zan soloa, artuaz-ta, lastoaz, ezta? Gu danak haraxe. Ba hemen billdurtute juen gintzezan-ta. Hango jente guztixe barreka, barreka bai.

5. Torrelavegan, kobazulora ezkutatzera

- **Erref**: MUX-037/009
- **Iraupena**: 0:02:10. **Hasi**: 00:19:35. **Bukatu**: 00:21:45
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Politika » Gerra zibila (1936-1939) » Borroka

Laburpena:
Gerran, Santander aldera heldu ostean, Torrelavegara joan ziren. Bertan zeudela, hegazkinen erasoak jasan zituzten. Kobazuloan babestu zen. Bigarren bonbardaketak harrapatuz gero, hil egingo zirela dio.

Transkripzioa
- Gero, handik esango dotsut, Torrelavegara joan gintzezan. Hantxe, Torrelavegan ein gendun /einddun/ azkenengo zera. Ze, Asturiasetik sartu jakuzen ta erdixen harrapau gaittuezan. Ta gero ez aurrera, ez, hantxe. Ta Torrelavegan, bueno, gobiernuek emon oskun ganaduentzat-eta holako baserri ederra, alture baten. Zera be ikusten kanpo-abiaziñoa ta eurrien euki uzen. Ta geu kanpora jaten ta gure aittek badiño, kuadrillie gintzezan, hiru-lau matrimoniño-ta: itxunde dauela. “Ointxe dator han, kazako abioitxu txiki-txikitxu bet ta “ese ya nos empieza a bombardear””. Bere lagune, Iberduerukue, mutil zahar bat: “Cállate Miguel, ostia”. Ta “ya veréis”. Ha etorri, etorten die beste hiru, hasten diez botaten, kanpo-abiaziñora. Okalipttue guk etxien ondoan, nora joan be ez duu jakin, zu! Ta han kueba-zuloa nik ez dakit zerenak einde eon zien, jentie haraxe barrure. Esan nauen: “Han eon bazan trokie, zuloa, desa... danak hantxe hilgo gintzezen, hantxe danak. Ta gure lehengusiñe bat okalipttu bateri, punte-puntera igotzen, zu. Baia zelan? Estuturik zer ein leixen! Ta erramarik be ez, ta hara puntera? Ta gero bajatu ezin izen eban koittediek. Ta ezin deuela bajatu-ta harek mutil zaharrak: “subir, ya has subido. Baja ahora si quieres sino estás ahí”. Bueno bajatu eben tatarrez zero ala. Ba bigarren bonbardeuek harrapetan bagaittu, bertan garbitzen gara.

6. Erreketeek abisatuta salbatu ziren

- **Erref**: MUX-037/010
- **Iraupena**: 0:02:23. **Hasi**: 00:21:45. **Bukatu**: 00:24:08
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Politika » Jarrera politikoak » Erreketeak
- Politika » Gerra zibila (1936-1939) » Ihes egin beharra

Laburpena:
Gerran, Torrelavegara egin zuten alde. Erreketeek izara guztiak hartu zizkieten landetan jarri eta hegazkinei abisatzeko. Milizianoak zituztelakoan joan ziren eurengana. Erreketeek esan zien handik alde egiteko, berriro bonbardatu behar zutelako; hori dela-eta salbatu ziren.

Transkripzioa
- Etor jakuzen, honek faxistok sartu zien. Reketiok, Reketiek esaten otsozen. Etorri zien, guk zerien, etxien euki guzen izera guztixek han euki guzenak be danak ipiñi zittuezan kanpoko landan zabaldute. Bai ba, abiaziñuai esateko eurek sartu dizela. Ta euren banderak-eta zerak-eta. Ta bagatoz, neuk, handik zulotik esaten dot: “Nik itto biher dot /biot/ ni neu banoa”. Ta gure lehengusiñiek: “Hilgo zaittue”. “Hil neixiela, banoa-ta”. Banoa, zu, ta, etxe buelta guztixe te etxien, atien sartukerie be ametralladorakin plantaute, reketiek. Ta ni ze ein. Ta eurek badiñostie: “Etorri, etorri”, erderaz. “Ez jatzu /etxatzu/ ezer eingo-ta. Nun zauzie?”. Ta esan nontsen: “Hor beheien, kueba-zulo baten. Nik ez dakit zelako zuloa dan be”, esan nontsien. “Ta nortzuk zauzie? Badeukezue milizianurik?”, “Ez. Aittek, geure edadekoak, geure aitte eta beste fameliko zerak”, esan nontsen, “gizonak”. “Ta aber ba, nun dauz? Erakutsi”. Ta pistolak, ametralladorakin urten neuen ba: “Ointxegu danok akabauko gaittue. Nik ein dot biherra!” Neu billurtu ba, zerien-ta. “Beno ba, urten danok, hortik”. Ta listo, “gora ixon”, esan oskun; “ze ointxe dator bigarren bonbardeue ta

hametxe botateko esparantzie dekie. Danok hilgo zaittue-ta". Ta halantxeik zen. Danok ixon gun. Etxien sartu gintzezan ta ba Mendixolan, alturen bestekaldien, geuk ikusten dogu, zelan hango etxe, zer guztixek apurtu dittuezan. Ta esan oskun, ha niri lehenengo topeu neuenak: "Beittu, hor eon bazintxien, zuek be hortxe danak hildde". Ta halantxeik salbeu gintzezan. Neu atrebidie nitzelako eta ixon neuelako; ostien, hantxe hiltte gaittue danak. Ta ez gaittuezan jakingo hamen parajien nun gauezan bez, ez hil bagara be ez, ez bizi bagara be ez. Asike, zer eingo dozu?

7. Itsasontzian bueltatu ziren etxera

- **Erref**: MUX-037/011
- **Iraupena**: 0:04:08. **Hasi**: 00:24:08. **Bukatu**: 00:28:16
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Politika » Gerraostea eta Francoren diktadura » Gerratik itzulera

Laburpena:
Etxera bueltatzerakoan, bideak, zubiak... apurtuta aurkitu zituzten. Ganadu barik bueltatu behar izan ziren konfiskatu egin baitzizkieten. Santanderreko portura joan ziren etxera bueltatzeko. Hiru egun pasa zituzten portuan. 4.000 pertsonatik gora etorri ziren itsasontzian. Komunik gabe zelan konpontzen ziren. Zorrotzaurrera heldu eta bi egun egin zituzten bertan. Txabola batzuetara sartu eta errebisatu egin zieten.

Transkripzioa
- Ta gero ba, akabeu zanien, etxera etor gure. Baia treneko zer guztixek be, zubi guztixek be apurtute. Kamiñoa be bai. Ganadurik be ekarri ezin ta ganaduek han, aitte zerien. Ta kendu oskuezan gero honek sartu, honek ez. Euki dogunen /eukiunen/ parajerik onena; ganaduek bi. Ganaduek, ganadu bi, baia behi bi, itzelak. Bixek kendu oskuezan. Ta geu etorteko etxera ta bueno ba, ez dauela zerik. Santanderrera bajatzeko, barkue ipiniko deuela-ta. Santanderrera bajatu gintzezan zu, muellien ein giñuzen /eindduzen/ hiru egun. Muellien lo, kanpoan geure erropatxuen ganien. Goixetan jagiten zarenien, holan eskue paseu ta iruntzek, garoak, dana busti-busti eindde. Ta hantxe. Gero, ipiñi oskuen barku zahar bat, lau mille ta piku persona barku zaharrien. Tae san gendun: "Hau da". Barkure ixoteko, soka batzuk holan ipinitte. Jeusten zien erropak, maletak jeusten zienak? Iñok altxeu bez, kittu! Ta neuk amari esan notsen: "Ama, oratu fuerte, ze geu be jeusten bagara, iñok ez gaittu altxeuko-ta". "Ene alabie! Ez eizu esan hori". Bai, bai. Sartu gintzezan, hainbeste zu! Esango dotsut: gero ez eskuseurik, ezebez ez zan. Ta hainbeste egun ein geñuzen /eindduzen/ ta emoten oskuen inddeba inddeba zurixe, potajie egositte, nik ez daitz zegaz, haxe jateko. Ta esango dotsut, gero noberan nezesidadiek eitteko be, txize edo zera, bakizu zer in euen jentiek? Zuloa holan barkure. Ta jentiek diñotso: "Hortik zulotik hasten bajaku betetan, danok jun biher dogu /biu/ urpera. Ta nezesidadiek eitteko, holan kuadrillie planteu tapeako. Bueno, bueno. Horrek kontuek pentseten dozu? Ta gero aillegeu gintzezan Zorrozaurrera. Bueno, ariñago alta marrien. Alta marrien sartukeran barkue bakizu? Olatuek gora ta behera-ta bakizu ba. Ene! "Gu honek alta marrien botako gaittue, alta marrien botako gaittue!" Danak, billurraz. "Gu ez gara aillegeuko, alta marrien botako gaittue". Danak, marietu ta danak. Ni ez nitzen hil, ez dakit nik: ala Jainkoak ha grazixe emon edo ez daitz ba. Aillegetan gara Zorrozaurrera zu, ta han be ba geldi. Egun bixen

Zorrozaurren barkuen. Ta alderdi batetik eta bestetik, hainbeste guardi, Guardi Zibillek, orduen, guardixek. Ta henbra batek esan eban, ixon barkure gora ta: ”Jolín, parece que hemos hecho crímenes”, “No sabemos si habéis hecho o no”, kontesteu otsien guardixek zu. Ta gero hirugarren egunien, famelixek famelixetara junteten otsuezan. Ta eindde euki euen holan txabola modu bet, olakin ta haraxe sartzen gaittuezan. Errebixetan, ia zer dakarrun, daroagun-edo. Erropen barrenak eta danak, ebai. Tipo modue.

8. Gerrateko botikina etxean

- **Erref**: MUX-037/012
- **Iraupena**: 0:01:52. **Hasi**: 00:28:16. **Bukatu**: 00:30:08
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Politika » Gerra zibila (1936-1939) » Gerraren eragina
- Politika » Gerra zibila (1936-1939) » Ondasunen galera

Laburpena:
Gerratean etxetik alde egin behar izan zuten; eta, etxera bueltatzerakoan, dena hutsik topatu zuten. Beraien etxean gerrateko botikina jarri zuten; hori dela-eta, usain jasanezina egon zen. Martxotik irailera arte egon ziren kanpoan.

Transkripzioa
- Grazixek gabaz aillegau gintzezala etxera. Ta hor, orduen kamiñorik ez zan egon ta Euntzaganetik behera, hortik. Ta gu Euntzaganetik behera ba, geure parajien berbetan. Ta hamen etxe inguru guztixe, argixekin beterik, lapurretan jentie. Ezebez topeu. Ez. Hamen, gure etxien, botikiñe ipiñitte euki eben gerratien. Usin bet botikiena! Dana, muebliek be eroanda. Etorri hona, ta lo eitteko be ezebez, ezebez! Ha tristie zan, tristie.
- Ta botikiñe egon zan hamen?
- Bai. Hamentxe, kuretan ei zittuezan zer guztixek. Ze sartukeran be, bakizu? Egoten zien botillek be, bai. Usin bet hori botikiñena. Sartzen zara, ezta zeretan? Igual, bazoaz medikuana ta emiten... Zeu useute ez bazauz, ensegida usiñe, ezta? Ba usiñaz ezin leixen egon be ein. Gure aittek karie ekarri, kare bizixe, ein letxerie han etxien, etxe guztixe harexaz emon otsen /emotsen/. Bueno, bueno, bueno, baia zan, tristie zan ha, tristie.
- Zenbat denpora egon ziñien kanpotik, azkenien?
- Ba, urten gendun guk, marzoan-edo. Ba setienbre, setienbrera arte. Geure jaixetarako, bai. Hortxe egunetan etorko gintzezan.

9. 15 urterekin hasi zen aita Irurak-baten

- **Erref**: MUX-037/013
- **Iraupena**: 0:02:16. **Hasi**: 00:30:08. **Bukatu**: 00:32:24
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Lanbideak » Beste batzuk

Laburpena:
Gerratean zehar ere bere aitak jornala jasotzen zuen. Etxera bueltatzerakoan,

lanpostua kendu nahi izan zieten, baina postua mantendu zuen. Bere aitak Irurak-bateko (gero Iberdrola) lanpostua zelan lortu zuen azaltzen du; 15 urte zituela hasi eta erretiratu arte egon zen. Zugastietan egon zen zentrala.

Transkripzioa
- Ta gero […] zer euki giñun /eukittun/? Gure aitteri ba, beti esku ba beti bageten otsien, zerien egon nahiz zerien. Ta orduen “la que tenía”, platie dekonak, ogixe jaten euen, ostontzien, bapez.
- Orduen, zure aitxek be Torrelavegan ta Santanderren-ta biher eitxen eban?
- Biher, ez ebanien eitten, baia korriduarazo eitten otsien ta zeozer zera ba, deittu eitten otsien, ezta? Baia zer guztixek pagau otsiezan. Ta gero hona etorri zanien, beren puestoa kendu ein gure izen otsien hamen. Hamen beste batzuk planteu jakozan eurretik. Ta injiñeruek esan otsien: “no”. “Ha argittuko da; argitzen ez bada, bien. Baia oniño argittuko da ta beren puestue iñok ez deu kenduko”. Ta etorri ta justo, emon otsien ensegida. Jentie ostien danetako egoten zan, lehen be.
- Ta zure aitxek hori puestue zelan hartu eban ba hasikeratan?
- Ba beittu: hametik linie joan zan, propiedadetik, ezta? Ta hamengo aittek eta amak esan ei otsien: “Bueno ba, izten jatzue”, ze telefonoa ta linea altakoa, joan zan hemen, gure propiedadetik. Ta, “Baia Justiño neure semie, sartziegaittik hor zerien”. Ta orduntxe sartu eben, hamabost urte euki zittuezenien nire aitte sartu ei zen hor, Irurak-batien orduen. Irurak-bat zan. Ta gehixau erretirau arte hortxe ibilli de gure aitte.
- Hor beheien, Zugastan?
- Hortik ba, euki eittuen harek zerak…Zera, hortik Bilbora linia, ezta? Zentrala, Larraskitun. Ta gero Markiñera be bai joaten zan. Ta Zugastan bizi zen orduen zera. Zugastan, Zugasta baiño goratxuau dau zentrala. Hortxe eon zan zentrala lehen.
- Hori be Gorozike da hori etxie?
- Bai. Ha Gorozike da. Ta gure aittek gehixau hantxe segidu eban.

10. Bera jaio aurretik izan zuten telefonoa

- **Erref**: MUX-037/014
- **Iraupena**: 0:01:03. **Hasi**: 00:32:24. **Bukatu**: 00:33:27
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Herria, azpiegitura » Berrikuntzak » Aparatuak, objektuak

Laburpena:
Bere aita Irurak-bateko langilea zenez, etxean telefonoa jarri zieten. Beraz, Juanita jaio aurretik jada telefonoa zuten etxean. Argirik ez, baina telefonoa bai.

Transkripzioa
- Gure aittek, telefonoa hasi zanien, etxien ipini etsien.
- Ze urtetan, hori?
- Ba, beittizu.
- Zu jaixo aurretik? Berak hamabost urte dekozela?
- Berak hamabost urte dekola sartu zan ta hogeta bost urtegaz, gure amak esaten euen, ezkondu zala bera, hona, ezta? Ta aitte be ba ez dait ba, urtebete-edo zaharragoa zan. Asike, pentsei eizu.

- Ta argixe ta dana?
- Argixe ez. Telefonoa bai ta argirik ez.
- Hori?
- Ez duun /eztun/ euki. Ta telefonue etxien.
- Bakarrak izengo ziñien, herriko telefonoa egoten zan, han ezta sasoien?
- Bai. Berak hametik, linean ezer dauenien deittuteko Bilbora, Larraskitture edo Larrabetzure, Markiñera, hona zentralera, zer guztixetara. Ta argirik ez.

11. Ur eta argi falta

- **Erref**: MUX-037/015
- **Iraupena**: 0:01:47. **Hasi**: 00:33:27. **Bukatu**: 00:35:14
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Ohiturak eta bizimodua » Jantzi eta orraztu » Arropa garbitzea
- Herria, azpiegitura » Berrikuntzak » Argindarra eta ura

Laburpena:
Telefonoa beti ezagutu du etxean, baina argia ezkondu ostean jarri zuten. Ordura arte petrolioa eta karburua erabiltzen zuten. Ur bila eta arropak garbitzera errekara joaten ziren. Jaietan eta jendea etxean jende asko zegoenerako, sagardo kupelak betetzen zituzten urez.

Transkripzioa
- Argixe bakizu noz etorri zen? Oin, nire semie bai, jaixoteko dauela oniño. Ni ezkondute gero. Ta bakizu zeaz bizitzen zan? Karburo-ontzixe, kandelak, petrolixoa…Ta orduen be bizi, bizi. Ta urik bez etxien. Hametik gora errekara joan biher. Itturrixe. Oin, danak etxien Eta halan ta guzti be.
- Errekie zer dau, hurre?
- Bai, hor hurtxuen dau.
- Danetan ganauentzako-ta eukiko zenduen zeozer?
- Ez. Ganaduek hara joaten zien edaten. Errekara. Erropak be errekara. Beno, etxien jaboneu, ezta? Baia hara delabetan, ur ederra hor, etorten zan. Haraxe, hartu buruen-ta.
Bai. Jaixek, gero Gorozikakuek etorten zien ta beti, gurien jente asko. Beti. Nik ez dakit honek etxiek zer euki dauen baiña beti jente asko. Ta klaro ur asko biher izeten zan /bizetezan/. Ta bittu, gure aitte difuntuek horren barrikiek sidrienak, horren handixok, litroko zerak-eta, holako bi hartu burdixen errekara joan, harek betetu zen honek hartu zen. Gero handik, ibili barik errekatik handik ha ure baldietan hartu ta etxien jaiexetan-ta zertzeko, usetako. Ta oin dana etxien ta…

12. Kotxoiak garbitzeko "bolas maravillosas"

- **Erref**: MUX-037/016
- **Iraupena**: 0:03:36. **Hasi**: 00:35:14. **Bukatu**: 00:38:50
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Ekonomia eta industria » Lan-prozesuak
- Ohiturak eta bizimodua » Jantzi eta orraztu » Arropa garbitzea

Laburpena:
Arropak etxean xaboitu ostean errekara joaten ziren. Kotxoiak garbitzeko "bolas maravillosas" erabiltzen zuten. Horiek garbitzeko prozesua azaltzen du. Urtean behin garbitzen ziren koltxoiak.

Transkripzioa
- Ta garbittasunek-eta zelan eitten zenduezan?
- Ba etxien garbitten giñuzen, jabonaute. Ur beruaz ta frega-harrixen edo horrek, balde zabal handixek eoten zien, asta bikoak. Han, ipini beratzen-ta ta gero, jaboneu, hartu buruen ta errekara, ha jaboie kentzen. Ta beste geuze bat esango dotsut, hori baiño, koltxoiek orduen, lanazkoak eoten zien. Ta gurien koltxoiek beti, pastorie kenduarazo ta pieza osoak, e! Zatixek barik, pieza osoak. Ekarten zien harek ta “bolas maravillosas”, oin be akorduen dekot. Ze biher ein ezkero, akordeten jatzu txikitten-ta. Halako balde bi edo hiru ipini harek lanak beratzen, hurrungo egunien jaboneu bitsetan. Porkeri guztixe kentzen otsien. Bueno, ha ure kendu, barriro beste…Gure amaz ibili bihe, ze gure ama zan garbixe, bueno! Ta beste ur batzutan ipini halako “maravillosa” zerakin ta garbittu. Astoa ipini aparajuekin ta hor, beherau ure upilako, uger-ta eitten geñuzen lehen. Lehen, lehenau han, uger; neska-mutillek hara bajatute. Hantxe, planteu errekan, hankak zabal- zabalik eta: “blas-blas”, zabal-zabal, kendu ondo, ekarri etxera, ipiñi euzkitten eta gero, hartu holako, siketzen zienien, hartu palu bet ta harek astindu, ta jo ta jo. Ta geratzen zien aputz-aputz. Gustoa zan. Ta gero ipini koltxoien telie be, garbittute ipini. Ha ipini ta bueltie gero. Ipintten dozuzen danak, koltxoieri bueltie emonda ta ha bueltaka-bueltaka…Ez holan sartu eskuaz. Ha bueltaka, koltxoieri bueltie lanie barruen dala, emon biher izeten jakon. Baiña koltxoa batzuk, gero geratzen zien…Esaten da: “Oingo koltxoiek?” Bai baia itzunde aputz-aputz. Uf, gustoa! Ta urtin-urtin ein biher gure amaz, garbittu biher koltxoiek, zu. Esaten notsen: “Ama, hurrengo urtien, ba!” Urte guztitan garbittu biher gure amak.
- Ta “bolas maravillosas”?
- “Bolas maravillosas” zien: etorten zien papel baten batute; bastante, holan bola zertxuek. Ta harek? Kentzen otsuen, zu! Nik, ez dakit ze eukitten euen. Ipintten otsuezan, baia edurran moduen. Edurren moduen. Lelengo neusixena ba bakizu: ardixeri kendu ta beti eoten da zera-ta. Ta ha lelengo ipintten zan. Gero, garbittu ha lelengo ta gero beste ur bataz harekin ipini. Ta urteten otsun lanie, zuri-zuri-zuri-zuri-zuri, zu. Makiña bat holako biher ein duu. Ta ein biher ez danik be ez. Hartu astoa, juen ta altxeu erropak goraiño ta astindu uretan ta ala!

13. Artilezko eta kapatxazko sehaskak

- **Erref**: MUX-037/017
- **Iraupena**: 0:01:55. **Hasi**: 00:38:50. **Bukatu**: 00:40:45
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Familia eta harremanak » Lagunartea eta familia » Etxearen egitura

Laburpena:
Umeen sehaskak ere artilezkoak ziren. Lehenago, bere amonak-eta kapatxarekin egiten zituzten. Bere ama bertara ezkondu zenean ekarri zituen artilezko koltxoiak.

Transkripzioa
- Ta koltxoiak esan dozu, lanazkoak. Eta kunak-eta umienak zelakoak izeten zien?
- Guk, geure sasoien zera, zerakin, laniaz be bai. Ta lehenau-lehenau ba, gure amumak Arratixen, kapatxaz. Bakizu kapatxa zer dan? Artuen hori, ez dakizu, artaburue?
- Bai, bai.
- Harexaz eindde. Bai. Hamen euzuen, hamen Pagaixen Marin-ta hamen hori etxie, oin zera eindde dauena, ez dakizu? Casa Ruralako... Ba, hor be, zer bi, bizi...Bai, bibienda bi zien. Ta hor be, ba, nire lagune zan-ta: hor be, zu, kapatxa. Ta bakizu hango mutille, hondiño, ontsu hil zen, karrerarik baikue zan ha. Ta hona etorten jaten gixajoa, ha be bakarrik, erdi...: "Juanita banator". Beti be, etorten zan, neu bazkarixe jan ta ba, "café con leche" hartzen nauela-edo ta. Ba, mutilloi etorri ezkero, personie, nik ez dot balixo ezer emon barik, geratzeko-ta. Ba, "cafe con leche" hartu te euzkittera urteten gendun. Harei be lehenako kontuek kontetie gusteten jakon. Ta "guk be ein duuzen! Hiruk, lo ein biher ta kapatxaz zera". Ta lelen joaten zana, sartu zonan barrure ta bestiek ganien. Nik ez jakiñat / etxakiñat/, itto zelan ez gintzenan eitten orduen. Orduen dana kapatxa. Gure ama hona etorri zanien, ekarri zittuzen lanazko zerak, koltxoiek. Ostien, hamen dana kapatxa.

14. Hildakoaren koltxoia erre

- **Erref**: MUX-037/018
- **Iraupena**: 0:00:48. **Hasi**: 00:40:45. **Bukatu**: 00:41:33
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Ohiturak eta bizimodua » Erlijioa » Ohiturak eta sinesmenak

Laburpena:
Bere ama Arratiakoa zen eta hari entzundakoa kontatzen du. Etxean baten bat hiltzen zenean, haren koltxoia erre egiten zen.

Transkripzioa
- Ta beittu eizu zu, Arratixen lehenau usetan ei zen, gure amak kontaten osten: baten bat hiltten zanien, ezta? Etxekoren bat hiltten zanien, ba atara ha koltxoie ta erre. Zelako geuzek, ezta? Erre "ta zegaittik ama?" Nik ez daitz. Han haxe zera zan etxe guztixetan. Baten bat erreten zanien o hiltten zanien, atara koltxoie ta kapatxa [...]. Haxe.
- Hilnikoana?
- Bai. Ta gero barriro ba koltxoie barrixe telie zertu te kapatxaz bete.

15. Arto kapatxak erre

- **Erref**: MUX-037/019
- **Iraupena**: 0:01:00. **Hasi**: 00:41:33. **Bukatu**: 00:42:33
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Ohiturak eta bizimodua » Bizioak

Laburpena:
Amaren aldeko aititek, arto kapatxen barrualdea erretzen zuen.

Transkripzioa
- Gure aittitte Arratixekuak, gure amen aitte? Guk bakizu papelake fumetako zertzuk gordeten otsuzen? Kapatxak. Honek, arto-kapatxak. Barruen, ganien ez, baia barruen fin- fintxuek dekiez, ez? Ta harek fin-fintxuek kendu ta montaute ipini puntetxuek ebaitte-ta. Ta gure aittitte etorten zan Arratixetik: “Ta zer lobak, apartatu ostezue?”, “Bai”. Holako partidie eukitten gendun, kapatxue. Tabakue, haraxe erretan zeuen gero, e! Papel barik, harexaz. Kapa eta, Jesus! Artuen kapatxaz.
- Pipan edo zelan erreten eban?
- Ez, papelan moduen ein zera-ta. Ta beittu eizu.

16. Tabakoa ereiten

- **Erref**: MUX-037/020
- **Iraupena**: 0:02:11. **Hasi**: 00:42:33. **Bukatu**: 00:44:44
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Ohiturak eta bizimodua » Bizioak
- Ekonomia eta industria » Lan-prozesuak

Laburpena:
Gerraostean, tabakoa falta zela-eta, jende askok ereiten zuen tabakoa, baita bere aitak ere. Beste aldeko aititeri ematen zion tabakoa.

Transkripzioa
- Ta tabakoa erein ez zan eitten, hemen parajien?
- Bakizu noz ereitten zan? Gerraostien ez zan egon tabakorik. Geuk be erein geñuzen /ereindduzen/. Gure aittek ekarri euen. Ta upilakoak hartzen zien, holako orrizarrak-eta. Ta gero ha siketu, kamaran eukitzen zan. Ha birrin-birrin ein. Usiñe eukitzen ebanik, ez daitz. Ta gure aittek defuntuek, bere aittegiñerrebari Arratixera eruten otsen. Ze ez zan orduen estankorik. Dana zertu zen-ta. Ta gixajoa pozik, beren kapatxaz ta zerakin-ta. Beittu eizu. Ta gure aittek gero, zertu zanien, aitte: “Tabakoa ez, oin kapatxak ez, papela”. Gixajoak, gero papelaz ez eban jakitten ondo zera zigarrue eitten. Gero, akostunbreu zan, baia. Ta gure aittek bakizu ba, irebazi eitten eben-ta beti aittei eroaten otsen ardautxue ta zerak-eta. Tabakua barriz, horrek kartoiek gero urten euen; holako tamañozkoak. Halako kartoa bi zerien-ta. Ta lelengotaz amari esaten ei otsen: “Ai alabie, hori ez dakit, zuretzat hori elegantieixe da. Horrek, soloan-ta biher eitteko”. Eske gure aitte majoa zen, altue ta zera-ta. Ta beti umore onaz. Ta gero aittegiñarreba, bakizu: suhiñek eroan eitten otsen jeneroa-ta tabakoa-ta hori ta bestie-ta. Enamoraute suhiñegaz.
- Mimeu eitten eban-ta?
- Gixajoa, sekulo holakorik zertu ez-ta. Baia gure amak esaten euen, eurek goserik behintzet eurenien ez ebela pasetan. Beti txarrixe ta zeziñe, txahaltxuren bat hiltten euela ta ba harexeaz jan. Bizi ta kittu!

17. Urebarro: Zornotzakoa eta estraperlo etxea

- **Erref**: MUX-037/022

- **Iraupena**: 0:02:11. **Hasi**: 00:45:01. **Bukatu**: 00:47:12
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Baserria » Baserriko bizimodua » Baserriaren historia eta kokalekua

Laburpena:
Urebarro, Juanitaren jaiotetxea, beti egon da Zornotzako lurretan; Autzagana aldeko etxeak, ostera, Etxanokoetan. Urebarro estraperloko etxea izan zela dio, ardo zahagi asko saltzen ei zen.

Transkripzioa
- Eta honen etxien historixw apurtxo bat kontauko dozu?
- Honen etxien historixe, zer kontauko dotsut nik, gazte nintzen-ta? Nik, ezetu…
- Baia Gorozike, Zorrontza edo…?
- A, bai.
- Etxano…
- Ez, ez. Hau etxie, beti-beti izen da aiuntamentuz, Zorrontza. Ta beittu, Euntzagane ,hor oin tapaute dauz, hor beste Zabale, Dorre San Juan, beste bat hor dauz. Horrek danak, Etxano. Ta Euntzagane, beittu eizu, berton dau-ta. Hori be Etxano. Ta gu beti- beti izen gara Zorrotza ta beittu eizu hau nun dauen. Ta hau etxie izen eizen lehenau, kontrabandoko etxie. Hamen ardau asko saltzen ei zeuen hemen etxien. Larrabetzure-ta mendixetatik, ze lehen estraperloan ezin ei zeben saldu, zeretan, holan, nik ez dakit ba, zelan izengo zan. Ta hamendik Larrabetzure-ta eroaten egiten ei zeuen gabaz ardau asko. Ta bertora be hortik Etxanotik. Ba hor bastante hurrien basoa-ta zerien, Euntzaganarantzako honeri toketan jakozenak. Hara sartu arte billurraz. Gero, hara sartzen zienien Zorrotzara, pozik. Ba horrek lehenako zaharagixek, zuk iguel ez dozuzan ezeutuko.
- Ikusitte iñoiz bai.
- Harek zaharagixek lepoan hartute, hona ekarten ei zittuezan. Ta hamen gero upilako afarixek eta zerak-eta. Hamen, hainbeste ardau saltzen ei zen. Tabernie ez, baia kuadrillie etorri, ardaue bille ta gero hamen, juerga itzelak.
- Negozixoa be bai?
- Bai. Dana saltzen ei zen hametik. Ta gure aittek ni gaztie nitzen, baia oindiño neuk be, zeozen akorduen dekot. Neu be, geuze asko eindde nau-ta.

18. Etxea eta medikua Zornotzan; eskola eta ortusantua Gorozikan

- **Erref**: MUX-037/024
- **Iraupena**: 0:03:02. **Hasi**: 00:48:10. **Bukatu**: 00:51:12
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Baserria » Baserriko bizimodua » Baserriaren historia eta kokalekua
- Herria, azpiegitura » Herri-antolaketa » Herri-lurrak eta lur pribatuak

Laburpena:
Zornotzako lurretan dago Urebarro baserria eta Zornotzako Kortederra auzoko baserri bat Gorozikakoa (Muxika) da. Lehen bakoitza bere herriko ortusantura joan behar izaten zen, baina jada bakoitza hurbilenekora doa: Urebarrokoak

Gorozikakora eta Kortederrakoak Zornotzara. Eskolara ere Gorozikara joan zen lekua zegoelako, osterantzean Zornotzara joan beharko litzateke. Medikua beti izan dute Zornotzan.

Transkripzioa
- Ba beittu eizu, ointsungo etorri zanien hona alkatie, esan notsen, Zorrontzakoa: “Jjakin dozu, hau baserrixe nun deukezun be?”, “Ez, ointxe zerien, izena be, nun dauen ez dot jakin”. “Ba, onak egon gara gu alkatiek jakin ez geure etxie, nun dauen be!”.
- Ta iñoiz ez dozue ein ahalegiñik edo Gorozikera pasetako hau etxie, aiuntamentuz?
- Eske, beittu eizu, eingo ete deuen be bai. Kortederren dauko Gorozikek, etxie. Bakizu, ezta?
- Bai.
- Ta gu ba, ortusantuz be, hor enterreu, ezta? Ta lehen ez ei zen eitten. Lehen, Zorrontzara. Bai. Lehen-lehen, lehenau. Baia gero, Kortederren hori zertu zeuenien, Kortederrekoak Gorozikera ekarten eitten ein zittuezan. Ta gero konbenixoa ein ei zuen /ein ixeuen/ aiuntamentuek eurek. Halan ibili barik, gu Goroziken zertzeko ta harek Zorrotzara joateko. Holan arreglau ei zan, esaten deue.
- Bai ze, hau dau…Hau da Zorrontza ta bestie, Etxano.
- Bai.
- Ze diferentzi dau hori, Amorebieta ta Etxanon artien edo ya, Zornotza beste geuza bat da edo…?
- Eske, aiuntamentu bi eon zien orduen. Etxanok, beren aiuntamentue euki euen ta Zorrotzak berena. Ta gero unidu zien; hako, Gorozike Muxikeaz ein zen moduen. Orduntxe ingeruen zertu zen. Eskolara be hametik lehen, nire lehengusiñek albokoak? Zorrontzaraiño juen biher izeten euen.
- A, bai?
- Bai, bai.
- Ta zu Gorozikara?
- Gu Gorozikera.
- Ta zeba hori?
- Ze esango dotsut. Gero gu Gorozikera, gure ama joan zan maistriana. Ta Gorozikekoak esan eben lelengo, guri ez jakule toketan hara. Eskola nazionala zan, gobiernuen eskola nazionala. Ta gure amak esan eban, joan zan eta esan otsen, esplikeu ein otsen maistrieri. Ta esan ein ei otsen: “Bueno, zu bota hona, ze iñok ez deko deretxorik ba zure umieri galazoteko. Ze,hau gobiernuena da. Oin, kupoa beteta egon ezkero, herrikoak diz lelengo. Baia bixen bittartien kupoa bete barik badau, bota zuk umiek”. Ta gu holantxe hasi gintzezan Gorozikera.
- Ta zuek Zorrontzara ezertan juen biher izen zarie, iñoiz? Medikure edo holan?
- Bai, beti.
- Medikure, Zorrontzara. Gorozikera, ez?
- Gu mediku ta zer guztixe, aiuntamentue Zorrontzara. Ta Zorrotzako medikuek be hona etorri biher izeten deu, bera Zorrontzakoa.

19. Zornotzako aguazila oinez Urebarroraino

- **Erref**: MUX-037/025
- **Iraupena**: 0:02:59. **Hasi**: 00:51:12. **Bukatu**: 00:54:11
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Baserria » Baserriko bizimodua » Baserriaren historia eta kokalekua
- Herria, azpiegitura » Herri-antolaketa » Herri-lurrak eta lur pribatuak
- Lanbideak » Udal langileak

Laburpena:
Gerra denboran errazionamenduaren bila Zornotzara joan behar izaten ziren oinez. Aguazila ere bertara arte joan behar izaten zen txerria pisatzera. Aguazilak ezer egin aurretik albaitariak eman behar izaten zion onarpena.

Transkripzioa
- Gerra denporan beittu eizu, errezionamentue emoten eben: libretxu bet orixo, hau, bestie, kilotxu bet garbantzu. Pingoak, pingoak. Zorrontzaraiño bajatu biher izeten giñun /izetegun/. Han kolan planteute, orixotxue hartzen, libretxu bat-edo. Orixo, azukre morenoa ta jaten orduen useu. Asike, oiñez, e! Lelenguen bakizu taxistiei ze esan notsen? Esan eusten: enee! Neuk esan notsen: “Beittu lehenau, oiñez etorri biher izeten giñun / izeittun/. Ta ez hutsik; kargeute. Zestillie bete, errekaduekin, zera-ta”. “Eske nahikue eitten dozue!”, “Bai”. Ta esan notsen: “Ganera lehenau bakizu zer? Aguazille Zorrotzakoak be honaxe etorri biher, honaxe etxera etorri biher izeten euen”. “Zegaittik ba?”, “Zorrontzako partie zan. Ta lehenau txarrixek hiltten zienien be, aiuntamentue etorten, pisadie hartzen txarrixena”. Gero, kobrau eitten euen pisadatik-eta. Pisuek hartu lepoan, horrek pisuok, “romanos” esaten dotsie, horrek neusixok” ta aguazille etorten zan Urebarrora. Txarrixe pixeu ta hartu bere pisue lepoan ta joaten zan. Ez dosten sinisten zerak, taxistik.
- Eutzagane igon ta bajatu edo ze basotatik joaten zien, ba?
- Ba, hametik egoten zan; hortixik soloetatik Euntzaganera, ezta? Hortik ensegida ixoten zan. Bueno, ensegida edo ba zera. Baia buelta guztixe barik ba, hortik zerien-ta. Ta Zorrontzan hasi te oiñez etorten zien, euren pisuek hartute; ze orduen aguazillek be kotxerik be ez eben eukitzen-ta. Ta pisuek lepoan hartu ta piseu. Ta hamen ba gure amak beti emoten otsen ba, tragotxue ta zeozer jateko. Jan, politto juten zan beran pisutxuekin. Gure aitte zera zan ta: “bebe hombre porque tienes que subir la cuesta de Autzagane y con estos pesos y todo. Bebe”. Albo-alboka, ala, ixoten euen. Ta betenarixoa be txarrixe hiltten zanien, honaxe: ona bada edo ez ikusten. Ta betenarixoak ikusi arte, ezertan hasi bez. Tripek-eta atara. Etorten zan, betenarixuek ikusten eben ta: “Ondo dau”. Orduentxe zer guztixe.
- Holan geuza, aiuntamentuko gauzstarako, beti Zorrontza?
- Bai.
- Aguazille ta holakoak?
- Dana. Ezer zerik badau be, aguazillek etxera notizixe emoten.

20. Urrielduko "Txikito" postaria

- **Erref**: MUX-037/026
- **Iraupena**: 0:01:40. **Hasi**: 00:54:11. **Bukatu**: 00:55:51
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Lanbideak » Udal langileak

Laburpena:
Postaria Gorozikako zuten, Urrielduko "Txikito". Gerra garaian, lan asko izan ei

zuen. Beraien etxea Zornotzako lurretan egon arren, bizimodua Gorozikan egin izan du.

Transkripzioa
- Ta karterue Zornotzakue edo?
- Gorozikekoa. Txikito esaten gontsen /esateontsen/ Urrieldekoa. Karteru eoten zan. Ta gerra denboran esango dotsut, kantsaute kartak ekarten, Urrebarrora. Bakizu hemengo mutil gaztiek ba frentera joanda, eroan otsuezan, ezta? Ta honek, hemengo zerak, ba guri kartak eskribitako, han mutilleri, laguneri, zerak emon. Ta beti kartak eskribiten, beti. Holako montoiek nik be, eukitten nittuzen. Ta hona etorten zan zera-ta. “Barriro ez natorren. Hainbeste karta-ta zera-ta”. “Tirozu ba Liandro, Liandro aiba!, Tirozu tragotxue animetako apur bet-eta.” Nik eitten notsen eta bueno; ostien, karterue Gorozikekoa. Oin, Zornotzan dekot ipiñitte. Baia halan ta guzti be, Gorozikera kartak etorten diz.
- Geuza batzuk Gorozikekoak eta beste batzuk, Zorrontzakoak.
- Bai.
- Baina zu, nongoa zara zeu?
- Ni neu, hamen jaixokoa, Zornotzakoa.
- Baina zuk ze esaten dozu, zornotzarra zarela edo Gorozikekoa zarela?
- Niri, danak esaten deste: zu, Gorozikakoa. Ni ez naz Gorozike, Zornotza baiño, esaten otsiet.
- Bai baiña zu, zeuretzat zer zara, Gorozikekoa?
- Ni Gorozike, ez? Beti, eleixara, neure lagunek hor, eskolara neure denpora guztixen horra…
- Famelixe be, berton?
- Dana. Gero, lagunek be, danak bertokoak.

21. Islandera

- **Erref**: MUX-037/027
- **Iraupena**: 0:01:33. **Hasi**: 00:55:51. **Bukatu**: 00:57:24
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Aisia » Kultura » Dantza

Laburpena:
Zornotzara lehengusinarengana joaten zen eta harekin batera dantzak ikasten aritzen zen. Islandera aritutakoa da. Larrabidean irakasten zieten.

Transkripzioa
- Zorrotzara bai joaten nitzen, lehengusiñe Zorrotzan-ta. Hara be. Prakerren egoten zien ezpata-jantzie neskei erakusten islandera-ta. Ta gure lehengusiñie zanez, neu be han ibiltten nitzen jantzan ikesten-ta.
- A bai?
- Bai. Ni neurik eindde nau.
- Zornotzan?
- Bai.
- Nora joaten ziñen-edo?
- Tienera, tia geunkiun han. Ta lehengusiñe ni baiño ba, urte bi zaharraua. Ta Prakerrre izeten zan tanborinllerue ta jantzan islandera-ta. Ni islandera-ta ibillitte nau, jantzan-ta.
- Ta ze jantza ikesten zenduen?

- Soltie ta islandera. Bakizu, harek paluek, ez dozuz islanderak iñoiz ikusi zinttek-eta?
- Bai.
- Horrexendan ibiltten gintzezan.
- Soltie, islandera, ze jantza gehixau eitten zenduen? Ze jantza eitten zenduen, zintakaz eta?
- Zintakaz ta gero, ba, zinttekin zertzen geunien, geuk, tanboliñek joten euen soltie ta hantxe jantzan.
- Ta Zornotzan nun ikesten zendun hori?
- Han zer baten eskolen ondoan eoten zan. Eukitten euben horrek, berentzat holako saloa bat ta hantxe.
- Ze Larrabidien?
- Bai. Haren etxien, bai.
- Ta hori ze, solteratan?
- Bai. Gaztetxue, zenbat urte eukiko nittun nik ba? Hamaika-hamabi.

22. Txerria hiltzean dirua pagatu behar

- **Erref**: MUX-037/029
- **Iraupena**: 0:02:34. **Hasi**: 00:58:09. **Bukatu**: 01:00:43
- **Multimedia**: bideoa online ikusgai

Gaia(k):

- Lanbideak » Udal langileak
- Baserria » Baserriko lanak » Abere-hiltzea

Laburpena:
Hildako txerriak zuen pisuaren arabera ditu kopuru bat ordaindu behar izaten zuten udaletxean. Udalak aguazila eta albaitaria bidaltzen zituen. Pablo albaitaria aipatzen du.

Transkripzioa
- Eta esan dozu lehen, hori aguazillena, txarrixe kobretiena. Hori zelan izeten zan, txarrixe hiltziena?
- Aiuntamentuek kobretan auen.
- Hilttiarren?
- Hilttiarren ez, pisue. Segun ze pisu dekezun, gero pisutik kobreten otsuen hainbeste pezeta edo hau zentimo-edo. Pisuko, aintamentueri pageu ein biher izeten otsezun, hori pisue.
- Ta hori zer dala-ta edo?
- Nik, ez dait, haixe aiuntamientue zertzeko. Ta gure horrek taxistiek: “Keba, hori!” “Pregunteu, aitte bizi dozu?”, esan notsen. “Pregunteu otsezu Ze, hona etorten zan moduen, Boroara be joango zan”, esan notsen. Ze aguazille leku guztien ibiltten zan-ta. Pregunteu otsezu; ze guk beti-beti abixetan izen dotso txarrixek hiltten dizanien. Aiuntamentuen parte emon ta aiuntamentuek botaten euen aguazille. “Tal fecha”, zelan txarrixe hiltten dan. Ta aguazille botaten eben ta beteranixoa. Betenarixoai be zer ba? Txarrixe hiltten zan, baia ha, probetako lelengo solomilloa-edo berari, etxera eroateko. “A saber”. Jaten euen berak-eta.
- Eta nor zan beterinarixoa han sasoien?
- Arkario. Ez, nire Arkario ta eurrera, Pablo. Holan akordeten naz, morrozko haundi bet. Hamen kaballoak-eta eukitten zittuezan basuetan ta kaballo atzien ibilli ta beste bere lagun bataz kaballoak nun dauzen zerien-eta. Tokeu ein jakien lo eittie, ez dakit nungo baserrixen baten. Gabe eindde ba, belu-edo ta: “Ene, Pablo!” betenarixuai esan ei otsen lagunek: “Hau dok

hotza”, ohien-ta. “Gizonak beroan ez jok /etxok/ lo ein biher ohien. Oskorri, oskorri egon biher deu /bideu/, erdi hotzaz; ondo osasune eukitteko”, eitten ei otsen harek. Eske bera zan bruse baltzaz. Bruse bakizu hori zera? Halako baltza, handi bataz, bere katxaba haundi bataz-ta ibiltten zan. Bera puf! Harek ba hotzik sentidu bai harek?, neuk eitten neuen. Baia ha zan bueno, bueno, itzela. Ta ha be honaxe etorten zan.

Ahotsak.eus-eko edukiarekin sortutako dokumentu automatikoa.
2026-11-14

CC-by-sa | **Ahotsak.eus**
Badihardugu Euskara Elkartea
Markeskua Jauregia, 20600 Eibar
943121775 - ahotsak@ahotsak.com